

Parteneriatele public-privat în prevenirea criminalității:

PROVOCĂRI ȘI RECOMANDĂRI

PPP-urile sunt din ce în ce mai răspândite în societate, în parte pentru că pot lua diverse forme în funcție de subiect, de obiective și de nivelul de implicare al partenerilor. Cu toate acestea, din cauza acestei varietăți a parteneriatelor, crearea și continuarea PPP-urilor sunt asociate cu o serie de provocări.

Citare

EUCPN (2023). Parteneriatele public-privat în prevenirea criminalității: provocări și recomandări. Bruxelles: EUCPN.

Aviz juridic

Conținutul acestei publicații nu reflectă în mod necesar opinia oficială a niciunui stat membru al UE sau a vreunei agenții sau instituții a Uniunii Europene sau a Comunităților Europene.

Autor

Sarah Bosman, ofițer de cercetare, secretariatul EUCPN.

Parte a proiectului "Secretariatul EUCPN", iulie 2023, Bruxelles.
Cu sprijinul financiar al Fondului pentru Securitate Internă al Uniunii Europene - Poliția

Cuprins

<u>Introducere</u>	4
<u>Formarea parteneriatului</u>	6
Alinierea priorităților și crearea de obiective comune	7
Construirea încrederii	9
<u>Lucrul în parteneriat</u>	10
Relații de parteneriat eficiente	12
Stabilirea continuității	13
Schimbul de informații (incompatibile)	15
<u>Cultura parteneriatului</u>	17
Cultură orientată spre parteneriat	18
Oportunități europene de PPP	19
<u>Concluzie</u>	21
<u>Note de subsol</u>	22

Introducere

Partneriatele public-privat (PPP) sunt acorduri încheiate între actori publici (de exemplu, un guvern, o municipalitate sau unități de aplicare a legii) și unul sau mai mulți actori privați (de exemplu, companii și întreprinderi mici și/sau mari). Prezentul document exclude parteneriatele cu organizații exclusiv non-profit, cum ar fi ONG-urile. Prin urmare, actorii privați sunt clasificați drept asociații cu scop lucrativ. Cu toate acestea, acest lucru nu diminuează rolul valoros pe care organizațiile non-profit îl pot îndeplini în crearea și/sau continuarea PPP-urilor, deoarece acestea dispun adesea de expertiză și de conexiuni relevante în lumea afacerilor.

Nu există o definiție fixă sau general recunoscută a PPP-urilor, deoarece acestea pot lua diverse forme, în funcție de obiective, structură, domeniu de interes etc.² Cu toate acestea, ele oferă alternative valoroase pentru proiectele tradiționale de achiziții publice, deoarece PPP-urile pot oferi finanțare suplimentară și permit combinarea expertizei publice și private.³ Cu toate acestea, trebuie să fim precauți și să nu calificăm orice tip de cooperare drept parteneriat. Există diverse tipuri de alianțe în

care partenerii se informează reciproc, își împărtășesc informații sau organizează sporadic o activitate împreună. Pe de altă parte, un PPP eficient ia forma unei colaborări durabile, în care toți partenerii își asumă sarcini specifice pentru a atinge obiective comune și durabile.

Iată care sunt mesajele cheie privind implementarea PPP-urilor în domeniul prevenirii criminalității:

FORMAREA PPP

- > **Alinierea priorităților la obiectivele comune:** Este important să se definească în mod clar și în prealabil scopul PPP-ului, pentru a stabili scopuri și obiective comune care să fie fezabile pentru toți partenerii implicați.
- > **Construirea încrederii:** Lipsa de încredere, datorată prejudecăților existente, dezechilibrelor de putere sau valorilor și normelor diferite, poate fi evitată prin asigurare reciprocă și un grad de încredere de bază, de exemplu prin organizarea de întâlniri regulate față în față pentru a construi relații profesionale.

PPP FUNCȚIONEAZĂ

- > **Relații de parteneriat eficiente:** O cooperare eficientă poate fi generată prin stabilirea formală a unor mecanisme de lucru clare și a unui sistem de comunicare în cadrul parteneriatului.
- > **Stabilirea continuității:** Definierea clară a rolurilor, sarcinilor și responsabilităților tuturor partenerilor va spori continuitatea și funcționarea unui PPP.
- > **Partajarea datelor (incompatibile):** Modificările de politică adaptate ar trebui să vizeze reducerea barierelor legislative, organizaționale sau tehnice în calea canalelor de partajare a datelor.

CULTURA PPP

- > **o cultură orientată spre parteneriat:** instrumentele de politică trebuie să consolideze standardizarea și transparența PPP-urilor atât la nivel național, cât și la nivel european.

Principalul grup țintă al acestei publicații este reprezentat de factorii de decizie politică la nivel local, național și european. Aceștia sunt, în general, responsabili de stabilirea priorităților, de punerea în aplicare a legislației și de inițierea unor măsuri de prevenire la scară largă. Prin creșterea atenției lor asupra PPP-urilor, pot fi create mai multe oportunități de cooperare cu partenerii privați.

Formarea parteneriatului

Există mai multe moduri de a forma un PPP. Una dintre posibilități este de a urma cele șapte etape care alcătuiesc cadrul CLAIMED. CLAIMED (clarificare, localizare, alertă, informare, motivare, împuternicire și direcționare) are ca scop mobilizarea partenerilor pentru a se implica în inițiativele de prevenire a criminalității.⁴

Primul pas este clarificarea sarcinilor și a rolurilor tuturor celor implicați. De exemplu, un oraș dorește să abordeze problema furturilor de mașini în zona sa. Pe baza unei analize prealabile, acesta a identificat nevoia de acțiune a cetățenilor pentru a-și proteja mai bine mașinile, combinată cu eforturile depuse de departamentul de planificare urbană al orașului pentru a aborda punctele fierbinți, precum și cu sprijinul producătorilor care creează încuietori speciale ca instrument suplimentar de întărire a țintelor. În general, astfel de pregătiri sunt executate în mod ideal de către partenerul public responsabil, deoarece acestea se ocupă adesea de obiective politice pe termen lung.⁵ Cu toate acestea, părțile interesate, cum ar fi sindicatele, ONG-urile sau reprezentanții-cheie din sectorul privat, pot fi consultate în aceste etape inițiale pentru a furniza informații.⁶

În al doilea rând, trebuie să fie localizați partenerii relevanți. Acest lucru presupune găsirea producătorilor sau a companiilor de securitate care produc încuietori sau dispozitive de imobilizare eficiente și contactarea asociațiilor de rezidenți pentru a ajunge la proprietarii de mașini aflate în pericol, situate în zonele cu risc sau în apropierea acestora. La nivel practic, primăria ar putea organiza un seminar sau o întâlnire prin intermediul căreia să prezinte planul și obiectivele sale diferitelor întreprinderi. Ulterior, pot fi planificate întâlniri la scară mică pentru a iniția o colaborare.⁷ Pe lângă contactarea directă a sectorului privat, ONG-urile și grupurile din societatea civilă sunt într-o poziție puternică pentru a contribui, deoarece au adesea legături cu parteneri privați pe care i-ar putea aduce la masa discuțiilor.⁸

Atunci când se stabilesc legături cu parteneri privați, o evaluare a riscurilor poate facilita identificarea candidaților potriviți. Evaluările de risc au ca scop evaluarea partenerilor care ar trebui incluși sau evitați și a contribuției pe care aceștia ar putea-o aduce la PPP. Aceasta poate include o anchetă cu privire la trecutul societății, dacă aceasta are sau a avut legături cu alte parteneriate, cine ar fi un punct de contact potrivit pentru a fi angajat în parteneriat etc.⁹ Un exemplu poate fi găsit în Ghidul de bune practici al PACI (Inițiativa de parteneriat împotriva corupției a Forumului Economic Mondial) privind efectuarea unei verificări prealabile de către terți. Aceste orientări servesc drept instrument pentru ca organizațiile să recunoască și să evite părțile terțe dubioase.¹⁰

O provocare conexă la formarea unui parteneriat este imparțialitatea. Mulți actori publici trebuie să rămână independenți și nu pot acorda un tratament preferențial unei anumite companii sau organizații. O soluție ar fi încheierea unui parteneriat cu un organism general în locul unor companii specifice. Pentru a continua ilustrația, în loc să selecteze un producător individual, acest consiliu municipal ar putea să se adreseze federației industriei automobilelor pentru a evita părtinirea.

Cu toate acestea, simpla localizare a partenerilor nu este suficientă. Vor fi necesare tehnici de mobilizare pentru a-i atenționa cu privire la modul în care pot nu numai să contribuie, ci și să beneficieze de pe urma acestui parteneriat. Pentru a face acest lucru, oamenii trebuie să fie informați cu privire la natura, amploarea și cauzele problemei, iar unii ar putea avea nevoie de o motivație suplimentară. În cazul actorilor privați, în special, utilizarea stimulentei poate deveni relevantă. Partenerii pot fi, de asemenea, împuterniciți. În această ilustrație, asociațiile locale de rezidenți ar putea beneficia de sprijin organizatoric pentru a distribui încuietori pentru mașini. În cele din urmă, inițiatorii direcționează parteneriatul către îndeplinirea obiectivelor stabilite.¹¹

Alinierea priorităților și crearea de obiective comune

Pentru a forma un PPP eficient, toți partenerii trebuie să își alinieze prioritățile în efortul de a obține obiective clare și comune. Pentru a face acest lucru, partenerii trebuie să comunice în mod deschis motivul pentru care sunt implicați și ce doresc să realizeze, deoarece motivele pentru crearea unui PPP sunt adesea foarte diverse. Acest lucru poate fi rezultatul unui interes economic sau pentru că o nouă legislație impune cooperarea între sectorul public și cel privat. O altă forță motrice importantă este interesul social, de exemplu, atunci când un anumit sector sau o autoritate pune o problemă pe agenda politică.¹² În consecință, în timp ce partenerii publici sunt de obicei preocupați de furnizarea de servicii pentru cetățeni și societate, partenerii privați încearcă de obicei să genereze profit prin oferirea unui produs sau serviciu clienților lor. Ambele părți ale continuumului trebuie să găsească priorități comune.¹³

Pentru a alinia diferite domenii de interes, trebuie stabilit un punct comun. Cu titlu de exemplu, furtul din locuință este o infracțiune care afectează societatea în ansamblu. Victimele își pierd bunurile; forțele de ordine trebuie să urmărească și să recupereze bunurile furate, iar companiile de asigurări trebuie să ofere despăgubiri pentru pagubele și obiectele pierdute. Punctul comun în acest exemplu este că toate părțile ar dori să prevină spargerile, de exemplu prin consolidarea măsurilor de securitate în interiorul și în jurul locuințelor oamenilor. Autoritățile de aplicare a legii și municipalitățile pot informa cartierele despre măsurile preventive eficiente (de exemplu, încuietori de ușă și iluminat automat exterior) sau le pot îndruma către parteneri privați care oferă astfel de produse. Pe de altă parte, companiile de asigurări pot acorda reduceri proprietarilor de locuințe care au pus în aplicare anumite măsuri preventive, creând o situație avantajoasă pentru toți cei implicați.¹⁴

Proiectul STAD în Europa

Proiectul STAD în Europa (SiE) se concentrează pe consumul episodic de alcool în rândul tinerilor. Acesta utilizează o abordare comunitară (STAD) care a fost dezvoltată la Stockholm și ulterior pilotată în alte șase locații (în Țările de Jos, Slovenia, Republica Cehă, Spania, Germania și Regatul Unit). Scopul acestor proiecte este de a limita disponibilitatea alcoolului în patru zone din cadrul societății: zona vieții de noapte, festivaluri, medii publice (de exemplu, parcuri și plaje) și medii private (de exemplu, acasă). Proiectele au recurs la mobilizarea comunității, la o aplicare mai strictă a legii și la o sesiune de formare privind servirea responsabilă a alcoolului. În Stockholm, rezultatul a dus la o reducere a consumului excesiv de alcool, la scăderea consumului de alcool de către minori și la o diminuare a agresiunilor legate de alcool.

Parteneriatele între mai multe agenții au jucat un rol esențial în acest proiect. Partenerii incluși au variat, în funcție de locația proiectului. Au fost implicați în principal consiliile locale, serviciile de sănătate, forțele de ordine, ofițerii de sănătate publică, școlile, proprietarii și managerii de localuri și supermarketurile. S-a constatat că structurile sociale existente au facilitat mobilizarea comunității. Acesta a fost cazul Sloveniei, unde existau grupuri de acțiune locală existente care se concentrau asupra dependențelor și care includeau multe dintre părțile interesate necesare. În plus, mai multe localuri de noapte s-au temut de pierderea vânzărilor sau au fost reticente în ceea ce privește implementarea de noi măsuri, cu excepția cazului în care acest lucru este impus prin lege. S-a dovedit a fi necesar ca localurile să primească formare cu privire la problemele asociate vânzării de alcool minorilor, precum și la consecințele mai ample pe care acest lucru le poate avea asupra unei comunități. În plus, prin adaptarea tehnicilor actuale de vânzare a alcoolului și prin oferirea unui număr mai mare de băuturi nealcoolice pentru minori, riscul de a pierde vânzări poate fi abordat.¹⁵

Aflați mai multe pe: [Despre SiE - STAD în Europa.](#)

Atât actorii publici, cât și cei privați ar putea ezita să ia parte la un PPP. Prin urmare, este important ca partenerii publici să aibă o viziune clară asupra scopului PPP-ului, în timp ce subiectul PPP-ului ar trebui să aibă sens și pentru partenerii privați care vor fi implicați.¹⁶ Utilizarea de stimulente ar putea stimula sectorul privat să își unească forțele. În primul rând, cerința legislativă de a înființa un PPP este adesea un stimulent în sine. Acest lucru se aplică în mod regulat în domeniul criminalității cibernetice, în care unor companii precum Meta sau Twitter li se cere să ia măsuri împotriva violenței online, cum ar fi discursul instigator la ură. Deși o cerință legislativă nu generează

în mod automat PPP-uri, aceasta pune în legătură actorii publici și privați și oferă potențial o bază pentru o colaborare ulterioară.

Un alt stimulent se referă la beneficiile economice pe care un PPP le poate asigura. De exemplu, o îmbunătățire a ordinii publice (de exemplu, reducerea gunoierului menajer sau crearea unor străzi mai sigure) îmbunătățește cartierul în care este situat biroul unei companii, făcându-l astfel mai sigur și mai plăcut pentru clienții săi. O altă posibilitate ar putea fi acordarea de granturi, subvenții sau scutiri de taxe pentru companiile care contribuie

la societate. În plus, parteneriatele au potențialul de a spori reputația internă și externă a organizației. Agențiile de turism pot ajuta la aplicarea legii prin raportarea cazurilor suspecte de exploatare sau trafic de persoane. Publicitatea negativă poate dăuna grav unei agenții de turism, în timp ce poveștile despre un caz de exploatare a copiilor evitat vor conduce potențial la o acoperire mediatică pozitivă. Generarea unei bune reputații poate duce la o creștere a numărului de clienți, atrăgând în același timp și noi angajați. În plus, faptul că angajații au sentimentul că contribuie la o cauză pro-socială contribuie la crearea unui sentiment de mândrie și de loialitate față de companie.¹⁷

Construirea încrederii

Probabil că cea mai mare provocare la crearea unui PPP este consolidarea încrederii între parteneri. Pentru a obține relații de lucru pozitive, este nevoie de un nivel de bază de încredere între toți cei care contribuie la parteneriat. În lumea securității, în special, organizațiile pot fi reticente în a împărtăși anumite tipuri de informații, astfel încât oferirea de asigurări reciproce poate juca un rol și mai crucial în asigurarea confidențialității între parteneri.¹⁸ Deși este nevoie de un grad de încredere de bază încă de la începutul PPP-ului, este nevoie de timp pentru a construi relații de încredere. Acesta este motivul pentru care înființarea PPP-urilor va începe adesea cu o serie de pași mici (de exemplu, întâlniri, discuții informale sau acțiuni comune) care vor implica încredere, integritate sau competență în ochii celorlalți parteneri.¹⁹

Cu toate acestea, există multe provocări care descurajează încrederea între parteneri încă de la început. O dificultate proeminentă ia forma prejudecăților existente în ceea ce privește atât sectorul public, cât și cel privat.²⁰ De exemplu, o preocupare comună este aceea că partenerii privați vor orienta un parteneriat către propriile interese comerciale.²¹ Această prejudecată este legată de faptul că încrederea nu este legată doar de relațiile interpersonale. Ea este, de asemenea, afectată de normele și valorile organizaționale pe care fiecare persoană le aduce la masă. Dacă partenerii au încredere unul în celălalt și dacă au încredere în organizația lor, sunt două chestiuni diferite.²² În ceea ce privește o soluție, partenerii pot, în măsura în care este posibil, să lase în urmă rolurile lor organizaționale pentru a se concentra pe deplin asupra obiectivelor prestabilite. În același timp, acest lucru poate reduce prejudecățile existente și poate iniția discuții mai deschise.

Odată stabilit un grad elementar de încredere, pasul următor este menținerea acestei încrederi. Acest lucru necesită un angajament continuu și deliberat și poate dispărea cu ușurință, de exemplu atunci când noi parteneri se alătură unei colaborări existente sau când partenerii existenți nu sunt suficient de implicați.²³ Pentru a asigura continuitatea încrederii, schimburile regulate, de preferință față în față, sunt esențiale, deoarece acestea generează interacțiuni mai semnificative decât cele care au loc doar prin intermediul comunicării scrise sau online. Schimburile față în față permit, de asemenea, organizarea de evenimente sociale în timpul cărora partenerii se pot familiariza unii cu alții și pot crea

Both public and private actors might be hesitant to take part in a PPP. It is therefore important that the public partners have a clear vision of what the PPP aims to achieve, while the topic of the PPP should also make sense for the private partners that are to be involved.

legături formale (și informale). În plus, întâlnirile periodice (programate de comun acord cu toți participanții) îi obligă pe parteneri să se implice în mod sistematic. Cu toate acestea, este important să se țină cont de faptul că un număr prea mare de întâlniri poate deveni o sursă de iritare pentru participanți. Printre opțiunile alternative se numără discuțiile tematice în cadrul cărora participanții fac schimb de informații cu privire la anumite subteme sau evenimentele comune de formare în timpul cărora aceștia explorează modul în care diferitele domenii de interes pot fi interconectate.²⁴

În concluzie, toate parteneriatele sunt dinamice și se vor dezvolta pe parcursul existenței lor. Deși încrederea este un factor necesar în timpul formării unui parteneriat, ea nu este suficientă pentru a asigura funcționarea eficientă a acestuia. Acest lucru necesită, de asemenea, structuri organizaționale care să se concentreze pe o cooperare eficientă în general.²⁵

Lucrul în parteneriat

Parteneriatul public-privat există sub diferite forme și complexități. James Austin a creat un continuum al colaborării pentru a clasifica PPP-urile în funcție de misiunea lor, de nivelul de angajament, de cantitatea de resurse, de gama de activități și de nivelul de interacțiune (a se vedea figura 1). Acesta este format din trei componente și ajută la clasificarea parteneriatelor într-o manieră strategică. În etapa filantropică, interacțiunea dintre parteneri este minimă și ia în principal forma fondurilor furnizate de un partener celuilalt. Acest lucru se întâmplă, de exemplu, atunci când o editură finanțează materialele pe care școlile le pot folosi pentru programul lor anti-bullying.

Etapa tranzacțională presupune o cooperare mai aprofundată, cum ar fi schimbul de resurse pentru organizarea de activități sau crearea de instrumente. Printre exemple se numără consiliul local de prevenire a criminalității din Nacka (Suedia), care utilizează grupuri de lucru pentru a spori securitatea locală. Aceste grupuri de lucru sunt formate din diverși reprezentanți ai unor sectoare și entități, cum ar fi forțele de ordine,

școli, întreprinderi locale, centre comerciale, asociații de proprietari. Acestea se întâlnesc de șase ori pe an și se concentrează pe probleme locale comune, cum ar fi aruncarea de deșeuri și deranjul public.²⁶ Cu toate acestea, accentul și acțiunile lor rămân limitate la propriul domeniu de activitate.

În cele din urmă, stadiul de integrare include parteneriatele care și-au contopit total sau parțial misiunea și activitățile. Astfel de inițiative comune reprezintă cel mai înalt nivel de cooperare strategică.²⁷ Ca o ilustrare, portul și zona industrială învecinată din Rotterdam au un parteneriat public-privat numit Departamentul Unificat de Pompieri Industriali și Portuari. Această organizație combină sarcinile brigăzii publice de pompieri cu cele ale brigăzilor de pompieri ale companiilor industriale și oferă asistență reciprocă orașului Rotterdam, portului, municipalității învecinate Rozenburg, precum și celor peste 50 de companii Seveso (adică corporații care manipulează, produc sau depozitează substanțe periculoase, cum ar fi rafinăriile sau depozitele de petrol).²⁸

Figura 1: Continuitatea colaborării (Austin, 2000).

Inițiatorul PPP și partenerii implicați sunt cei care trebuie să decidă ce tip de PPP doresc să formeze, în funcție de propriile nevoi și obiective. Cu toate acestea, este obișnuit ca parteneriatele să evolueze în timp, de exemplu, dacă se execută mai multe activități, devine necesar un nivel mai ridicat de implicare. În orice caz, lucrul eficient în parteneriat necesită un nivel de bază, dar constant, de angajament între parteneri.²⁹

Relații de parteneriat eficiente

Sunt necesare bune relații de lucru între toți partenerii pentru a crea un dialog semnificativ și pentru a atinge obiectivele prestabilite. Obiectivele pot fi atinse numai dacă ne bazăm pe contribuțiile și competențele celorlalți parteneri. O cooperare eficientă va depinde de nivelul de încredere, de competența conducerii, de mecanismele de cooperare și de strategia de comunicare din cadrul parteneriatului.³⁰

Se recomandă ca partenerii implicați să redacteze un anumit tip de acord pentru a stabili în mod oficial

parteneriatul. Acest acord poate lua diverse forme, de la un memorandum de înțelegere sau un cod de conduită până la o declarație de misiune comună sau orice alt contract standardizat. În funcție de nivelul de formalitate dorit, acesta ar trebui să implice diferite aspecte. Acesta poate varia de la un acord general care să descrie parteneriatul și domeniul său de interes până la o declarație prestabilă care să precizeze obiectivele, activitățile și responsabilitățile tuturor partenerilor.³¹

Abordarea Sofielund

În 2014, a fost creată o asociație de rețea locală în zona Sofielund din Malmö. Asociația este un parteneriat între orașul Malmö și departamentul său de planificare urbană, poliție, asociația de locatari, proprietari de imobile, bănci și companii. Crearea acesteia a fost legată de problemele extinse legate de infracționalitate, de la graffiti și vandalism până la traficul de droguri, cu care se confrunta Sofielund.

Aceștia se concentrează asupra a două aspecte cheie: creșterea siguranței și a curățeniei zonei. Acțiunile specifice au presupus camere de supraveghere și o prezență a poliției pe străzi, plimbări de siguranță și patrulare de curățenie efectuate de localnici, precum și cursuri de formare pentru educarea locuitorilor, organizate de pompierii locali și de companiile de asigurări.

Această abordare servește drept exemplu relevant de PPP, deoarece a introdus un nou tip de parteneriat în Suedia, în care fiecare partener avea responsabilități clare. În timp ce municipalitatea a finanțat coordonatorii de dezvoltare urbană care au acționat ca lideri operaționali pentru asociație, consiliul de administrație a fost format din membri cooptați de la organizațiile partenere (de exemplu, organizația de eliminare a deșeurilor, serviciile de salvare și forțele de ordine). Acest lucru a asigurat discuții cuprinzătoare care au condus la decizii rapide, susținute de toți partenerii.

Aflați mai multe despre proiect și despre parteneriat pe: [Sofielund Approach](#) | EUCPN.

By defining the structure of a PPP, all actors, organisations and departments included will have clear mandates and will know who is responsible for which task. This, in turn, can clarify the levels of accountability towards each other but also towards the wider public.

Structura unui PPP trebuie, de asemenea, să fie bine definită, astfel încât toți actorii să înțeleagă rolul fiecăruia dintre ei și să colaboreze pentru atingerea unor obiective comune și stabilite de comun acord.³² Acest lucru este important pentru a se asigura că actorii individuali nu își pierd propria identitate. O organigramă va oferi o imagine de ansamblu accesibilă a tuturor partenerilor, a pozițiilor și a responsabilităților acestora. Astfel de organigrame pot varia în funcție de cât de mare, formal și structurat este PPP-ul. În cazul unui parteneriat informal de mici dimensiuni, ar putea fi deja suficient un tabel care să enumere sarcinile fiecărui actor.³³ PPP-urile mai mari vor necesita, eventual, o organigramă mai elaborată. Pentru a folosi Sofielund ca exemplu, Consiliul de administrație ar putea fi etichetat ca nivel de conducere în partea de sus a organigramei. În acest caz, actorii operaționali sunt coordonatorii de dezvoltare urbană finanțați de oraș, care ar fi plasați dedesubt. În cele din urmă, vin părțile interesate conexe, cum ar fi grupurile de lucru sau consiliile consultative, care, în acest caz, pot lua forma asociațiilor de locatari, a proprietarilor de imobile și a altor întreprinderi.

Prin definirea structurii unui parteneriat public-privat, toți actorii, organizațiile și departamentele incluse vor avea mandate clare și vor ști cine este responsabil pentru fiecare sarcină în parte. Acest lucru, la rândul său, poate clarifica nivelurile de responsabilitate față de ceilalți, dar și față de publicul larg.

Stabilirea continuității

Este important ca un parteneriat public-privat să fie durabil pentru a-și atinge rezultatele prestabilite. În special în cazul prevenirii, parteneriatele sunt adesea investiții pe termen lung și, prin urmare, nu vor arăta rezultate imediat.³⁴ Anumite aspecte-cheie sunt importante atunci când vine vorba de continuitate. Comunicarea regulată, dar nu excesivă, asigură o raportare continuă și permite efectuarea de ajustări acolo unde și oricând este necesar. Instrumentele de monitorizare eficiente (cum ar fi rapoartele de progres standardizate și reuniunile de monitorizare) facilitează ținerea evidenței și asigură faptul că parteneriatul rămâne eficient și că oferă rezultatele prestabilite.³⁵

Pentru ca un PPP să rămână constant, resursele sale trebuie să fie suficiente și să fie garantate pe termen lung. Astfel de resurse includ timpul, personalul și finanțarea.³⁶ Finanțarea trebuie să fie sustenabilă, astfel încât PPP-urile să se poată angaja într-o colaborare pe termen lung fără a fi nevoite să își facă griji sau să își adapteze acțiunile din cauza bugetelor limitate.³⁷ Trebuie să fie disponibil timp suficient pentru cei implicați într-un parteneriat, în special atunci când aceștia îmbină acest rol cu munca lor de zi cu zi.³⁸ În plus, pentru a stabili continuitatea în ceea ce privește reprezentarea și angajamentul, este necesar ca procesele să fie clar documentate pentru a defini cât timp este necesar pentru a face parte din PPP și ce nivel de angajament este dorit.³⁹

Consiliile locale de prevenire a criminalității

Consiliile locale de prevenire a criminalității elaborează strategii de prevenire a criminalității și de securitate în anumite regiuni sau orașe prin intermediul unui proces decizional colaborativ. Acestea includ, în general, diverși actori, cum ar fi consiliul municipal, unitățile locale de aplicare a legii și primarul. Cu toate acestea, unele consilii locale includ, de asemenea, actori privați, de exemplu, asociații de rezidenți și asociații de locuințe, întreprinderi locale sau operatori de transport public.

În 2020, proiectul Be Secure Feel Secure (BSFS) a creat un Consiliu local pentru prevenirea criminalității în Pireu (Grecia). Deși consiliul din Pireu a părut să funcționeze eficient, acesta s-a confruntat cu anumite dificultăți în faza de demarare:⁴⁰

- > Menținerea angajamentului tuturor partenerilor;
- > Implicarea insuficientă a guvernelor statelor;
- > Dificultăți în asigurarea continuității și a urmăririi pe termen lung, în parte din cauza comunicării interne insuficiente și incoerente;
- > Lipsa de personal și de resurse financiare;
- > Lipsa de participare a cetățenilor la elaborarea și punerea în aplicare a acțiunilor.

Ca urmare, proiectul BSFS a identificat câteva lecții cheie în ceea ce privește crearea unui parteneriat, cum ar fi consiliile locale de prevenire a criminalității:

- > Clarificați în mod clar și clasificați prioritățile care sunt esențiale pentru parteneriat;
- > Concentrați-vă pe un număr limitat de acțiuni și obiective pentru a vă asigura că acestea vor fi realizate efectiv;
- > Adoptați mecanisme de cooperare simple și vizibile;
- > Asigurați-vă că toți partenerii sunt dispuși și capabili să monitorizeze și să evalueze parteneriatul.

Aflați mai multe despre Consiliul local pentru prevenirea criminalității al BSFS:

Consiliul local pentru prevenirea criminalității: un experiment de bună guvernare pentru prevenirea criminalității - Be Secure Feel Secure (BSFS) (bsfs-piraeus.eu)

În concluzie, resursele nu numai că trebuie să fie constante, dar trebuie să fie și utilizate în mod eficient. Dacă finanțarea este garantată, dar partenerii nu se angajează, parteneriatul va eșua și nu va produce rezultate valoroase. La polul opus, dacă partenerii se

angajează, dar nu există finanțare pentru a le susține acțiunile, nu se vor obține prea multe rezultate. Auditurile, monitorizarea și evaluările (de plan) pot contribui la asigurarea continuității și la menținerea unei imagini de ansamblu asupra resurselor utilizate și a modului în care acestea sunt utilizate.

Schimbul de informații (incompatibile)

Când vine vorba de partajarea datelor, apar de obicei două probleme. Prima se referă la tratarea unor tipuri de date incompatibile. Unele parteneriate încearcă să colaboreze, însă mecanismele existente nu sunt coordonate între ele. Acest lucru poate apărea ca urmare a obstacolelor legislative, care impun ca schimbul de date să fie limitat la anumite condiții sau pentru sarcini specifice, sau poate rezulta din chestiuni organizatorice și tehnice, în cazurile în care crearea sau adaptarea structurilor informatice necesare este prea costisitoare. ⁴¹

Spre exemplu, Sistemul de Informații Schengen (SIS) este o bază de date utilizată în scopul securității și al gestionării frontierelor în Europa, care include date

despre persoane căutate sau dispărute, precum și despre obiecte pierdute sau furate. Poliția poate introduce numărul corpului unei ambarcațiuni furate, care va crea o alertă în cazul în care aceasta este găsită oriunde în UE. ⁴² Cu toate acestea, nu toate bazele de date naționale sunt aliniate la SIS, ceea ce înseamnă că anumite țări pot, de exemplu, să asocieze un singur număr de cocă fiecărei ambarcațiuni furate, în loc să aibă posibilitatea de a asocia mai multe numere de identificare la obiectul în cauză. În acest exemplu, nu este nevoie de o legislație actualizată, iar structurile tehnologice necesare există deja la nivel european. Este necesară doar alinierea fiecărei baze de date naționale la varianta sa europeană.

Programul CIRCAMP

Programul CIRCAMP (Internet Related Child Abusive Material Project) este o inițiativă a COSPOL (Comprehensive Operational Strategic Planning for the Police) pentru a crea o soluție la exploatarea sexuală a copiilor pe internet. Acesta presupune un parteneriat între autoritățile de aplicare a legii, ONG-uri și întreprinderi cu scop lucrativ (furnizori de servicii de internet și instituții financiare). Unul dintre principalele sale obiective a fost implementarea unui filtru antidistribuție împotriva abuzurilor sexuale asupra copiilor (CSAADF), care împiedică accesul la imagini online de exploatare sexuală a copiilor.

Acest filtru web a fost creat de Telenor, un mare furnizor de servicii digitale în cadrul serviciilor de telefonie mobilă și televiziune din Norvegia. Una dintre problemele legate de acest filtru este faptul că diferitele legislații naționale, combinate cu preocupările generale legate de confidențialitate, au împiedicat o implementare completă în alte state membre europene. CIRCAMP a fost nevoit să găsească soluții alternative, personalizate, care să se potrivească fiecărui context național. În loc să instaleze filtrul automat, anumite țări au optat pentru ca ofițerii lor de aplicare a legii să confirme prezența unor astfel de materiale pe un site web înainte de a-l bloca. În alte țări, pentru a evita ca guvernul să restricționeze conținutul online, acestea au cooperat cu ONG-uri pentru a genera o listă neagră. În cazul Marii Britanii, Internet Watch Foundation a menținut o astfel de listă neagră care a fost împărtășită cu autoritățile de aplicare a legii și cu furnizorii de servicii de internet. ⁴³

Aflați mai multe pe: [Filtru online împotriva pornografiei infantile | Telenor.](#)

O a doua problemă se referă la reticența multor persoane, organizații sau sectoare atunci când vine vorba de schimbul de date cu alte persoane, deoarece acest lucru se poate transforma cu ușurință într-o încălcare a confidențialității sau a vieții private.⁴⁴ Prin urmare, este important să se pună în balanță beneficiile schimbului de date cu riscurile, și anume limitările legislative și de confidențialitate și interesele publice. Acest lucru va necesita un efort substanțial la nivel politic, de exemplu, pentru a reduce barierele inutile în calea schimbului transfrontalier de date sau pentru a oferi orientări pentru sectoare specifice.

Un mod de a controla schimbul de date este Cadrul celor cinci seifuri. Fiecare "siguranță" presupune întrebări pentru a evalua un aspect specific al riscului de divulgare. În timp ce cadrul are ca scop facilitarea schimbului de date în condiții de siguranță, acesta evită reglementarea excesivă. Cele cinci aspecte sunt:⁴⁵

- > **1. Persoane sigure:** este utilizatorul autorizat să acceseze și să utilizeze datele?
- > **2. Proiecte sigure:** datele vor fi utilizate într-un scop adecvat?
- > **3. Setări sigure:** mediul de acces (de exemplu, necesitatea unei autentificări personale, monitorizarea IT, o cameră încuiată în cadrul unui birou) împiedică utilizarea neautorizată?
- > **4. Securitatea datelor:** a fost aplicată o protecție adecvată și suficientă a datelor?
- > **5. Rezultate sigure:** cine va avea acces la rezultatele obținute și (cum) vor fi partajate?

Revenind la exemplul anterior, în cazul în care organele de aplicare a legii ar da peste un motor furat care nu este conectat la SIS, acestea ar putea solicita informațiile necesare de la producătorii sau dealerii de mașini ca alternativă la identificarea ultimului proprietar și ar putea găsi o potrivire. În acest caz, atât autoritățile de aplicare a legii, cât și dealerii ar putea răspunde la aceste întrebări pe baza reglementărilor în vigoare și ar putea prezenta criteriile lor pentru a facilita un acord privind schimbul de informații. Cu toate acestea, este important să subliniem

One way in which to control data sharing is the Five Safes Framework. Each 'safe' entails questions to assess a specific aspect of the disclosure risk.

că aceste provocări nu vor fi rezolvate prin implementarea unei soluții unice pentru toți. Cadrele de guvernare a datelor trebuie să ia în considerare tipul, contextul și sectorul în care sunt colectate și/sau partajate datele, deoarece informațiile de care dispune poliția vor fi diferite de cele pe care le va colecta o școală sau un producător de automobile. .⁴⁶

O măsură specială pe care PPP-urile o pot pune în aplicare este un acord de confidențialitate privind schimbul de informații.⁴⁷ Acesta este un acord prin care partenerii se angajează să nu divulge nicio informație confidențială sau proprie. Cu toate acestea, PPP-urile ar trebui să încerce să evite nivelurile inutile de confidențialitate. În special în cazul PPP-urilor de tip informal, toți cei implicați ar trebui să se bazeze, pe cât posibil, pe discreția partenerilor lor.⁴⁸ O altă posibilitate este crearea unui forum online care să vină în sprijinul mecanismelor existente (și potențial inadecvate) de schimb de informații. Forumurile online private pot fi utilizate ca mijloc de a împărtăși informații generale, știri și actualizări cu ușurință și în siguranță. Revenind la exemplul anterior, în astfel de situații, poliția ar putea, eventual, să contacteze partenerii pe un forum privat pentru a le cere informații.⁴⁹

Cultura parteneriatului

După cum s-a arătat anterior, nu există o strategie comună de creare a unui PPP, însă un factor determinant este că acesta trebuie să aibă o cultură orientată spre parteneriat.⁵⁰ Nivelul de elaborare a politicilor trebuie să sprijine formarea și funcționarea PPP-urilor pentru a aborda problemele existente, cum ar fi lipsa de încredere și continuitatea. Acest lucru ar spori, la rândul său, stabilitatea PPP-urilor și ar atrage un număr mai mare de parteneri interesați.

Cultură orientată spre parteneriat

În primul rând, sunt necesare instrumente de politică (sub formă de regulamente, orientări sau un plan de acțiune (național)) pentru a standardiza crearea, funcționarea, claritatea și transparența unui PPP.⁵¹ Mai precis, fiecare departament guvernamental poate pune în aplicare propriile cadre sau orientări care vizează un subiect sau un sector specific.⁵²

Programul de acțiune pentru afaceri sigure 2023-2026

La fiecare trei ani, *Platforma* națională olandeză pentru controlul criminalității (*Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing*) publică programul de acțiune pentru afaceri sigure. Acest program stimulează parteneriatele între sectorul public și cel privat pentru a combate criminalitatea împotriva întreprinderilor, precum și facilitarea intenționată (și neintenționată) a infracțiunilor de către întreprinderi.⁵³

Acesta se concentrează pe trei subiecte (criminalitatea informatică, criminalitatea organizată și infracțiunile împotriva proprietății), oferind în același timp recomandări și acțiuni specifice pentru a crea parteneriate eficiente. De exemplu, pentru a combate criminalitatea organizată, programul definește următoarele măsuri:

- > numirea unui administrator pentru sectoarele vulnerabile, care să servească drept legătură între entitățile publice și private;
- > Formare în domeniul rezilienței și al sensibilizării pentru sectoarele vulnerabile (de exemplu, parcurile de vacanță și campingurile);
- > Asistarea în procesul de selecție a potențialilor parteneri;
- > Furnizarea de sprijin juridic, printre altele, pentru a ghida și încuraja schimbul de date;
- > Crearea unei platforme digitale pentru a face schimb de informații, precum și pentru a intra în contact cu potențiali noi parteneri.

Un partener important în acest program de acțiune este *Platforma pentru afaceri sigure* (*Platform Veilig Ondernemen*). Aceste platforme sunt inițiative regionale care includ forțe de ordine, municipalități, întreprinderi, sectorul juridic și asociații comerciale care au ca scop prevenirea și combaterea criminalității. În timp ce Platforma națională de combatere a criminalității este un parteneriat național, Platformele pentru afaceri sigure asigură aplicarea acesteia la nivel local. Prin urmare, aceasta poate fi catalogată drept un bun exemplu pentru alte țări sau regiuni care urmăresc să creeze instrumente de politică de parteneriat public-privat.

Aflați mai multe la: Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023 t/m 2026 | Rapport | [Rijksoverheid.nl](https://rijksoverheid.nl)

În al doilea rând, sprijinul guvernamental în termeni de finanțare ar contribui la crearea unei culturi a parteneriatului. În combinație cu măsurile politice, o finanțare amplă și continuă poate da startul multor PPP-uri, însă în multe țări, aceste două condiții necesită schimbări sociopolitice cuprinzătoare.⁵⁴ Cu toate acestea, trebuie evitate reglementările și controlul excesiv pentru a lăsa loc pentru flexibilitate și varietate. Direcțiile și cerințele de finanțare prea stricte vor descuraja potențialii parteneri și noile tipuri de PPP-uri.⁵⁵

În cele din urmă, este esențial ca PPP-urile să fie monitorizate și evaluate. Numai atunci este posibil să se identifice cum și dacă parteneriatul și acțiunile sale au fost (corect) puse în aplicare, care ar putea fi rezultatele și impactul acestuia și cum poate fi îmbunătățit în viitor. Cu titlu ilustrativ, un PPP din Brazilia care abordează exploatarea sexuală a copiilor (ESC) a avut ca rezultat o mai mare stigmatizare a victimelor minore cu vârsta de peste 15 ani. Deși atât sectorul turismului, cât și cel al construcțiilor au contribuit în mod activ la campanii și evenimente de combatere a ESI, adolescenții au fost, în general, excluși de la măsurile preventive, deoarece au fost percepuți în mod greșit ca având abilitățile de luare a deciziilor ale adulților. Prin urmare, în general, aceștia nu au fost considerați victime atunci când au fost supuși exploatării sexuale.⁵⁶ Din acest motiv, deși parteneriatele în general sunt încurajate, nu toate PPP-urile vor fi eficiente sau vor produce rezultate pozitive. Acesta este motivul pentru care PPP-urile necesită un nivel de bază de îndrumare. În mod ideal, configurarea unei evaluări va fi descrisă în instrumentele de politică menționate mai sus, astfel încât PPP-urile nu trebuie să pornească de la zero. O altă opțiune este ca organizațiile sau inițiativele conduse de guverne să sprijine PPP-urile prin oferirea de consiliere, formare sau sprijin practic.

Oportunități europene de PPP

După cum s-a menționat anterior, multe state membre ale UE nu dispun în prezent de un cadru stabilit care să ghideze punerea în aplicare sau să contureze utilizarea PPP-urilor. Aproximativ 90 % din PPP-urile europene înființate între 1990 și 2016 sunt concentrate în Franța, Spania, Portugalia și Germania.⁵⁷ O explicație poate fi găsită în lipsa, la nivel european, a unor structuri generale care să consolideze cooperarea dintre partenerii publici și cei privați.⁵⁸ De exemplu, o evaluare a PPP-urilor auditate și sprijinite de UE a arătat un nivel bun de întreținere și o punere în aplicare rapidă a politicilor, însă, adesea, acestea nu au fost gestionate în mod eficient și, prin urmare, nu au oferit un raport calitate-preț suficient.⁵⁹ Lipsa analizelor înainte de demararea unui PPP a dus adesea la o lipsă de eficiență din punct de vedere al costurilor, precum și la o subutilizare a parteneriatului din cauza utilizării unor abordări nepotrivite și a lipsei de stimulente pentru partenerii privați.⁶⁰

În consecință, este nevoie de cadre pentru PPP la nivel european. Un astfel de cadru ar trebui să includă potențiale mecanisme de finanțare, canale de consiliere, proceduri și acorduri standardizate de bază, planuri de analiză și modele de evaluare.⁶¹ Aceste instrumente au, de asemenea, potențialul de a favoriza schimbul structurat de informații între partenerii publici și privați și schimbul de bune practici și pot servi drept instrument de orientare.⁶²

Consequently, there is a need for PPP frameworks on a European level. Such framework should include potential funding mechanisms, advisory channels, basic standardised procedures and agreements, analysis plans and evaluation models.

Cadrul internațional al PPP

Children's Rights and Business Principles (CRBPs)⁶³ este o colecție de zece principii care ghidează sectorul privat în protejarea și susținerea drepturilor copiilor. Deși CRBP nu este obligatoriu, acesta servește drept un bun exemplu de definire și consolidare a responsabilității sectorului privat în ceea ce privește protecția drepturilor copilului. De exemplu, primul principiu se axează pe respect și sprijin. Acesta cere companiilor să integreze drepturile copiilor în codul lor de conduită, în planul de afaceri și în alte politici și să creeze instrucțiuni clare care să fie monitorizate la toate nivelurile organizației.⁶⁴

Legat de CRBP este Codul (Codul de conduită pentru protecția copiilor împotriva exploatarea sexuală în călătorii și turism). Codul este o inițiativă a mai multor părți interesate care sprijină industria călătoriilor și a turismului în special în prevenirea exploatarea sexuală a copiilor prin furnizarea de sprijin și instrumente. Acestea cooperează, printre altele, cu hoteluri, companii aeriene, restaurante și agenții de turism. Toți partenerii se angajează să respecte șase criterii pentru a proteja copiii, cum ar fi includerea unei clauze de toleranță zero în contracte pe tot parcursul lanțului de aprovizionare sau formarea angajaților pentru a recunoaște și a raporta exploatarea sexuală a copiilor.⁶⁵

Astfel de inițiative facilitează cooperarea la nivel internațional, în loc să însărcineze guvernele naționale să creeze PPP-uri cu companii multinaționale în fiecare dintre domeniile lor de jurisdicție.

PPP-urile care funcționează la nivel european se vor confrunta, în mod evident, cu probleme similare cu cele întâlnite la nivel național sau local. Aceste parteneriate ar trebui să fie foarte transparente în ceea ce privește modul în care colaborarea lor respectă GDPR, politicile de confidențialitate și drepturile omului în general.⁶⁶ Parteneriatele public-privat pe termen lung ar trebui revizuite periodic pentru a rămâne la curent cu inovațiile tehnologice și cu schimbările politice.⁶⁷

Concluzie

Parteneriatele public-privat sunt acorduri între actori publici și privați, în cadrul cărora aceștia colaborează în vederea atingerii unui obiectiv comun. PPP-urile sunt din ce în ce mai răspândite în societate, în parte pentru că pot lua diverse forme în funcție de subiect, de obiective și de nivelul de implicare al partenerilor. Cu toate acestea, din cauza acestei varietăți a parteneriatelor, crearea și continuarea PPP-urilor sunt asociate cu o serie de provocări.

În primul rând, prioritățile incompatibile și lipsa de încredere pot împiedica formarea unui PPP. Partenerii cu medii diferite au, de obicei, motive contrastante pentru a deveni parte a unui PPP (de exemplu, motive economice, societale sau legislative). Prin urmare, este esențial să se discute și să se definească în mod clar și în prealabil scopul PPP-ului, pentru a lucra în vederea atingerii unor scopuri și obiective comune care pot fi puse în aplicare de către toți partenerii. În plus, devine foarte dificil să se creeze un PPP cu obiective comune dacă partenerii nu au încredere unul în celălalt. Lipsa de încredere poate fi legată de prejudecățile existente, de dezechilibrele de putere sau de normele și valorile organizaționale diferite. Pentru a evita aceste provocări, schimburile periodice față în față, în timpul cărora oamenii își lasă în urmă rolurile organizaționale, reprezintă un mijloc mai eficient de a facilita îmbunătățirea relațiilor dintre toți partenerii.

În al doilea rând, sunt necesare relații de parteneriat eficiente și un nivel de bază de continuitate pentru a obține un PPP care să funcționeze eficient. Una dintre recomandări este ca PPP-urile să fie definite în mod oficial într-un anumit tip de acord (de exemplu, un memorandum de înțelegere sau o declarație de misiune comună). Nivelul de formalitate va varia în funcție de ceea ce doresc atât inițiatorii, cât și partenerii. Cu toate acestea, definirea clară a rolurilor, sarcinilor și mecanismelor de cooperare ale unui PPP va spori continuitatea și funcționarea acestuia. Un obstacol suplimentar apare ori de câte ori datele care urmează să fie partajate sunt incompatibile sau confidențiale ca urmare a unor aspecte legislative, organizaționale sau tehnice. Acesta este motivul pentru care schimbările de politică ar trebui să vizeze reducerea barierelor inutile în calea canalelor de cooperare pentru schimbul de date (de exemplu, prin alinierea mai eficientă a diferitelor baze de date).

În cele din urmă, este nevoie de instrumente politice (de exemplu, cadre) care să consolideze o cultură orientată spre parteneriat, nu numai la nivel național, ci și la nivel european. Astfel de instrumente pot contribui la standardizarea, crearea și transparența PPP-urilor, fără a lăsa acest lucru în întregime în seama actorilor locali. Acest document se referă la un exemplu olandez, în care sunt oferite recomandări și acțiuni specifice pentru a sprijini parteneriatele în anumite sectoare, precum și la un exemplu internațional privind modul în care marile companii multinaționale pot fi

Note de subsol

Note de subsol

- 1 OCDE, Recomandare a Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat: OCDE, 2012, 18.
- 2 Ibidem, 18-9.
- 3 Uniunea Europeană, Parteneriatele public-privat în UE: Widespread Shortcomings and Limited Benefits, Luxemburg: Curtea de Conturi Europeană, 2018, 12-4.
- 4 5Is - Cadrul CLAIMED - pentru mobilizarea persoanelor care se ocupă de prevenire - CRIME FRAMEWORKS.
- 5 ENISA, Ghid de bune practici - Modele de cooperare pentru parteneriate public-privat eficiente, Luxemburg: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor, 2011, 45.
- 6 Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, Banca Mondială și Camera de Comerț din Bogota, *Parteneriate public-privat și siguranță comunitară. Ghid de acțiune*, Canada: Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, 2011, 89. OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 8.
- 7 Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, Banca Mondială și Camera de Comerț din Bogota, *Parteneriate public-privat și siguranță comunitară. Ghid de acțiune*, 91-2.
- 8 Ibidem, 93. OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 8.
- 9 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și orientări pentru organizațiile societății civile: ECPAT International și Alianța Down to Zero (DtZ), 2019, 14.
- 10 Inițiativa "Parteneriat împotriva corupției" (PACI), Orientări privind bunele practici în materie de precauție din partea terților, Geneva: Forumul Economic Mondialdoi, 2013.
- 11 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și îndrumare pentru organizațiile societății civile, 11.
- 12 ENISA, Parteneriate public-privat (Ppp) - Modele de cooperare: Agenția Uniunii Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor, 2017, 11. Nick Tilley (Ed.), *Handbook of Crime Prevention and Community Safety (Manual de prevenire a criminalității și siguranță comunitară)*, Cullompton, Devon: Willan Publishing, 2005, 735.
- 13 ENISA, Parteneriate public-privat (Ppp) - Modele de cooperare, 13.
- 14 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și orientări pentru organizațiile societății civile, 10-2.
- 15 Zara Quigg et al., Stad in Europe (Raport de evaluare), Liverpool: Public Health institute, STAD in Europe, 2019, 45-6.
- 16 Zara Quigg et al., Stad in Europe (Raport de evaluare), Liverpool: Public Health institute, STAD in Europe, 2019, 45-6.
- 17 Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, Banca Mondială și Camera de Comerț din Bogota, *Parteneriate public-privat și siguranță comunitară. Ghid de acțiune*, 46, 85 și 93.
- 18 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și orientări pentru organizațiile societății civile, 9-10.
- 19 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 740; Nicholas Dorn și Michael Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, *Security Journal* 22 (2008), 305.
- 20 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 751. ENISA, Parteneriate public-privat (Ppp) - Modele de cooperare, 32.
- 21 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și îndrumare pentru organizațiile societății civile, 14.
- 22 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 310.
- 23 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 750.
- 24 ENISA, Parteneriate public-privat (Ppp) - Modele de cooperare, 32.
- 25 Ibidem.
- 26 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 752.
- 27 James E. Austin, Strategic Collaboration between Nonprofits and Businesses, *Nonprofit and Voluntary Sector Quarterly* 29:1 (2000), 71.
- 28 **Aflați mai multe pe:** Consolidarea capacităților rețelei de practicieni mediteraneeni pentru un răspuns eficient la provocările de securitate emergente | Proiectul MEDEA | Fișă informativă | H2020 | CORDIS | Comisia Europeană (europa.eu) , Contactgegevens Coöperatieve Industriële Brandweerzorg met Uitgesloten Aansprakelijkheid | Overheid.nl , Home | Gezamenlijke Brandweer (gezamenlijke-brandweer.nl).
- 29 OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 8.
- 30 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 31 Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, Banca Mondială și Camera de Comerț din Bogota, *Parteneriate public-privat și siguranță comunitară. Ghid de acțiune*, 93. Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și îndrumare pentru organizațiile societății civile, 15.
- 32 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735.
- 33 OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 9.
- 34 ENISA, Ghid de bune practici - Modele de cooperare pentru parteneriate public-privat eficiente, 45.
- 35 Centrul Internațional pentru Prevenirea Criminalității, Banca Mondială și Camera de Comerț din Bogota, *Parteneriate public-privat și siguranță comunitară. Ghid de acțiune*, 94-5.
- 36 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.

- 37 OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 16.
- 38 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 39 Ibidem, 736.
- 40 Edna Pezard Ramirez, articol de specialitate <https://www.uia-initiative.eu/>, 2023. Arhivele BeSecure-FeelSecure - Forumul european pentru securitate urbană (efus.eu).
- 41 Comitetul Irving Fisher, Raport Ifc nr. 1. Schimbul de date: Probleme și bune practici: Banca Reglementelor Internaționale, 2015, 8-9.
- 42 Comisia Europeană, Uniunea securității: Intrarea în funcțiune a sistemelor de informații Schengen reînnoite: Comisia Europeană, 2023.
- 43 John T. Picarelli, Moving Public-Private Partnerships from Rhetoric to Reality: Circamp / Csaadf Transferability Assessment, Statele Unite: Institutul Național de Justiție (NIJ), 2009.
- 44 OCDE, Enhancing Access to and Sharing of Data: Reconciling Risks and Benefits for Data Re-Use across Societies (Reconcilierea riscurilor și a beneficiilor pentru reutilizarea datelor în societăți), Paris OCDE, 2019.
- 45 Biroul Australian de Statistică, Five Safes Framework. Ghidul de confidențialitate a datelor, <https://www.abs.gov.au>, 2021.
- 46 OCDE, Enhancing Access to and Sharing of Data: Reconcilierea riscurilor și a beneficiilor pentru reutilizarea datelor în toate societățile.
- 47 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 308-9.
- 48 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 735-6.
- 49 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 305-13.
- 50 ENISA, Parteneriate public-private (Ppp) - Modele de cooperare, 18.
- 51 OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 11.
- 52 Ibidem, 8.
- 53 Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, Actieprogramma Veilig Ondernemen 2023-2026, Nederland: Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing, 2022, 2-3.
- 54 Tilley, *Handbook of Crime Prevention and Community Safety*, 737.
- 55 OCDE, Recomandarea Consiliului privind principiile de guvernanta publică a parteneriatelor public-privat, 11.
- 56 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și îndrumare pentru organizațiile societății civile, 14.
- 57 Uniunea Europeană, Parteneriatele public-privat în UE: Deficiențe generalizate și beneficii limitate, 15 și 44.
- 58 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 303.
- 59 Uniunea Europeană, Parteneriatele public-privat în UE: Deficiențe generalizate și beneficii limitate, 49.
- 60 Ibidem, 35-8.
- 61 Ibidem, 42.
- 62 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 312-3.
- 63 Citiți întregul document care conține Drepturile copiilor și principiile de afaceri pe: Drepturile copiilor și principiile de afaceri | UNICEF.
- 64 Alianța Down To Zero, Modalități eficiente de colaborare cu sectorul privat. Document de referință și îndrumare pentru organizațiile societății civile, 5-6.
- 65 The Code, What Is the Code?, <https://thecode.org/about/>, 2021.
- 66 Dorn și Levi, Private-Public or Public-Private Strategic Dialogue on Serious Crime and Terrorism in the Eu, 313.
- 67 Uniunea Europeană, Parteneriatele public-privat în UE: Deficiențe generalizate și beneficii limitate, 40.

Public-private partnerships in crime prevention

CHALLENGES AND RECOMMENDATIONS

PPP FORMATION

- > **Aligning priorities towards shared objectives:** It is important to clearly define the purpose of the PPP beforehand, in order to establish shared goals and objectives that are workable for all of the partners involved.
- > **Building trust:** A lack of trust, due to existing prejudices, power imbalances or different values and norms, can be avoided through mutual assurance and a basic degree of reliance, for instance by holding regular face-to-face meetings in order to build professional relationships.

PPP WORKING

- > **Efficient partnership relations:** Effective cooperation can be generated by formally establishing clear working mechanisms and a system of communication within the partnership.
- > **Establishing continuity:** Clearly defining the roles, tasks and responsibilities of all partners will enhance the continuity and functioning of a PPP.
- > **Sharing (incompatible) data:** Tailored policy changes should aim to reduce legislative, organisational or technical barriers to data sharing channels.

PPP CULTURE

- > **Partnership-oriented culture:** policy instruments must enhance the standardisation and transparency of PPPs on both national and European level.

Contact details

EUCPN Secretariat
Email: eucpn@ibz.eu
Website: www.eucpn.org

 twitter.com/eucpn
 facebook.com/eucpn
 linkedin.com/company/eucpn